

eller orientalsk Blod, ligger i, at, naar man opgiver Yorkshireracen, vil Fuldblodsracen ikke have megen Betydning for Landet. Det er nemlig et af de mange Feilgreb, man har gjort sig skyldig i, at Fuldblodshingsten er indført paa en Tid, da der ikke var tilsvarende Hopper; vi skulde have begyndt med Yorkshireracen og siden have indført Fuldblodshingsten, istedetfor at man er gaaet den omvendte Vej, saa havde der været Individer, der havde passet sammen, thi Yorkshireracen passer fortrinligt til Fuldblodshingsten, men vor Landrace passer ikke til denne; derfor er det, at der er kommet saa mange Caricaturer frem. Den danske Landhest har stærke Been og en sluttet Krop; Fuldblodshingsten har derimod en mere langstrakt Krop og, om ikke spinkle, saa dog finere Been; derfor er der fremkommet saa mange Individer med svære Kroppe og tynde Been. Altsaa Klagerne over Fuldblodshingsten gjælde ikke saameget selve Racen, men meget mere den Omstændighed, at den ikke passer til vor Landrace. Jeg troer ogsaa, at det ved forrige Behandling blev udhævet af den høitagtede Minister, og vistnok med Rette, at vi ikke have Raad til at anstaae saa fortrinlige Individer af Fuldblodshingstene, som udfordres, og naar vi altsaa dog maatte lade os nøie med mindre gode Individer af denne Race, saa maa det tages i Betragtning, at vi for den samme Priis kunne faae gode Hingste af arabisk Blod til at forædle med. De Medlemmer her i Salen, der interessere sig for Hesteavlens, have vel forrige Aar lagt Mærke til den Samling af fortrinlige Fuldblodsheste, som Directeur Renz havde med her i Kjøbenhavn til Brug for sit Kunstfibersejlskab. Han havde vistnok en 80 Stykker Heste, som alle vare af orientalsk Blod, og jeg troer ganske vist ogsaa, at der let vil findes saadanne Individer, som man kan ønske, til at opfriske vor gamle Stutterirace med. Enhver, der saa Renz's Heste, maatte erkjende, at de havde den smukke, velsluttede Krop, det livlige, store og dog fromme Die og den elegante Reisning og Hals, som udmærker Hingstene af orientalsk Blod. Man kom uvilkaarligt til at tænke paa Hestene af vort gamle Stutteri. Det faldt mig derfor ind, at naar han havde kunnet anskaae sig saa

mange — nogle af dem havde han vel selv lagt til, men han sagde, at de fleste vare kjøbt i Preussen og Ungarn — saa vil det vel ikke være vanskeligt at faae Individer af denne Sort, som ville have en meget heldig Indflydelse paa Opfriskningen af den frederiksborgske Race. Jeg har, som sagt, sluttet mig til Udvalgets Indstilling, uden derfor at miskjende Yorkshireracens Fortrin, og jeg har troet at burde udtale dette, for at det ikke skulde see ud, som om jeg var kommen i Modsigelse med, hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling. Ogsaa jeg vil takke den høitagtede Minister for Slutningsbestemmelsen i § 9, at der skal udstationeres 20 Hingste, naar Landstutteriet ophæves. Jeg troer, at det vil udøve en glædelig og heldig Indflydelse; maafee vil Hesteavlens om et Par Aar kunne, om jeg saa maa sige, staae paa sine egne Fødder, og være gaaet saaledes frem, at den ikke længer behøver en saadan Understøttelse, men for Dieblisset vilde jeg ansee det for meget betænkeligt at overlade den til sig selv, og jeg kunde ikke have stemt for, at Landstutteriet skulde ophæves, naar ikke Bestemmelsen om Udstationeringen af 20 Hingste tillige havde staaet i Lovven. Jeg haaber sikkert, at denne Bestemmelse maa blive vedtagen baade her og et andet Sted, thi ellers vilde det være farligt for Hesteavlens for Dieblisset at ophæve Landstutteriet.

Talng: Det gaaer mig, ligesom det er gaaet de to foregaaende Aarede Talere (Thalbitzer og Carlsen), at jeg sætter særdeles Priis paa Bestemmelsen i Slutningen af § 9 om Udstationering af Hingste fra Stamstutteriet omkring i Landet. Ved første Behandling af den foreliggende Sag yttrede jeg mig utilfreds med, at man allerede nu vilde ophæve Loven af 31te Marts 1852, som jeg troede havde været en bedre Skjæbne værd. Vel blev det af den høitagtede Minister fremsført, at Loven i sig selv havde en Paragraph, som tildeels ophævede den, idet Landstutteriet kun var et Forsøg for visse Race, med Yorkshireracen, og hvis man i Tidens Løb fandt, at denne ikke svarede til Hensigten, kunde man istedetfor den sætte en anden Race ind og atter forsøge med den. Jeg troede derfor, at Loven gjerne kunde blive